

РЕШЕНИЕ

№ 2593

гр. София, 18.04.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 18.01.2013 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Татяна Жилова

ЧЛЕНОВЕ: Красимира Милачкова
Антоанета Аргирова

при участието на секретаря Камелия Миладинова и при участието на прокурора Явор Димитров, като разгледа дело номер **2604** по описа за **2012** година докладвано от съдия Красимира Милачкова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) вр. чл. 63, ал. 1 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по жалба на кмета на Столична община (СО) против разпореждане № 568/03.02.2012г. по адм. д. № 205/2012г. на заместник – председател на Административен съд София град. С разпореждането кметът на СО е осъден да заплати глоба в размер на 200 (двеста) лева на основание чл.306, ал.2 АПК, за неизпълнение на решение № 1836/18.04.2011г. по адм. дело № 9626/2010г. на Административен съд София град, Второ отделение, 30 състав. Разпореждането е постановено по искане на М. Д. Д., който изразява становище за неоснователност на жалбата.

Прокурорът счита, че жалбата е неоснователна.

Административен съд София град, XI касационен състав, след като обсъди доводите на страните и прецени събраните по делото доказателства, приема следното.

Жалбата е допустима, като подадена в законоустановения за това срок от лице, което има правен интерес от оспорването. Разгледана по същество, тя е неоснователна.

На основание чл.236, във вр. с чл. 218, ал. 1 АПК настоящият съд е обвързан с посочените в жалбата пороци на разпореждането. За валидността, допустимостта и съответствието на му с материалния закон касационният съд следи и служебно.

Доводи за нищожност и недопустимост на обжалваното решение не са наведени от жалбоподателя и настоящата инстанция не намира такива основания. Издателят на процесното разпореждане е бил надлежно овластен да постановява актове от този вид със заповед № АЗ-32/12.10.2007г. на председателя на Административен съд София град.

Оспореното разпореждане е правилно, като постановено в съответствие с доказателствата, в резултат на правилното прилагане на процесуалния и на материалния закон. С горепосоченото решение № 1836/18.04.2011г. съдът е отменил по жалбата на М. Д. Д. мълчалив отказ на кмета на СО да се произнесе по искане вх.№ 9400-4165/22.11.2010г., като е върнал преписката на ответника за ново произнасяне в 14-дневен срок от получаването ѝ, след влизане в законна сила на съдебното решение, в случая - на 14.05.2011г. Преписката е изпратена на ответника на 17.05.2011г. и е получена от него на 25.05.2011г. с вх. № 9400-4165/5/, след което е изпратена на главния архитект на СО с писмо изх. № 9400-4165/31.05.2011г.

Както е посочено в мотивите на обжалваното разпореждане, влязлото в законна сила съдебно решение е задължително за страните по делото по смисъла на чл.177 ал.1 АПК и като изпълнително основание, посочено в чл.268, т.2 АПК подлежи на изпълнение. Законодателят е предвидил в нормата на чл.304, ал.1 АПК имуществена отговорност, чрез налагане на глоба на длъжностните лица, които не изпълнят влязъл в сила съдебен акт.

В процесното правоотношение ответникът кмета на СО към момента на сезиране на съда - 06.01.2012г., не е изпълнил задължителния за него съдебен акт, като и след образуване на адм. дело № 205/2012г. и до постановяване на обжалваното разпореждане не се е произнесъл по заявление вх.№ 9400-22.11.2010г., далеч след изтичане на определения му задължителен срок. Във връзка с доводите на частния жалбоподател, че е придвижил преписката по установения в общинската администрация ред и е възложил правомощието си да се произнесе на главния архитект следва да се отбележи, че тези доводи за ирелевантни за неговата отговорност.

С влязлото в сила съдебно решение в случая кметът е бил задължен да се произнесе в определен срок. Същото решение по никакъв начин не му налага дължимото произнасяне да се изразява в позитивен за заявителя акт. В случай, че намери, че исканият акт би бил незаконосъобразен или нецелесъобразен (в т. ч., при непредставянето на мотивирано предложение и скица от заявителя, както се твърди), кметът е следвало да се произнесе с мотивиран писмен отказ по заявлението, с което задължението му по съдебното решение би било изпълнено. Наред с това, делегирането на правомощия по Закона за устройство на територията на главния архитект от кмета на общината не освобождава последния от изпълнението на задълженията му по този закон, както и от задължението да изпълнява влезлите в сила съдебни актове.

Така мотивиран, съдът

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА разпореждане № 568/03.02.2012г. по адм. д. № 205/2012г. на заместник – председател на Административен съд София град.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.